

[Socialministeren]

ser for 0-2 årige i det omfang, der er mulighed og behov herfor, uden at dette nødvendigvis på forhånd er fastlagt i forudgående års social- og sundhedsplaner. De lokale forskelligheder m.v. vil således stadig kunne begrunde, at kommunerne hele tiden er opmærksomme på udviklingen i fødselstallet.

Spm. nr. S 1275

Til *arbejdsministeren* (11/6 87) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Har ministeren givet ansatte i Arbejdstilsynet en henstilling om ikke at udtale sig om nedskæringerne i tilsynet og de mulige konsekvenser heraf, og hvilke sanktionsmuligheder agter ministeren i bekræftende fald at gribe til, såfremt de ansatte ikke overholder denne henstilling, som ministeren i øvrigt bedes konkretisere?«

Begrundelse

Ifølge Jyllands-Posten den 10. juni 1987 har de ansatte i Arbejdstilsynet fået mundkurv på. De må ikke udtale sig om nedskæringerne i tilsynet eller konsekvenserne af nedskæringerne. De ansatte mener selvfølgelig, at dette er i strid med deres ytringsfrihed.

Henstillingen skal være givet mundtligt, og der foreligger intet på skrift om henstillings omfang. Det er derfor af største vigtighed, at ministeren konkretiserer sin henstilling, således at de ansatte ikke skal leve i utryghed.

Svar (24/6 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Direktøren for Arbejdstilsynet har som svar på en forespørgsel i anledning af Jyllands-Postens artikel den 10. juni 1987 oplyst, at han i løbet af efteråret 1986 mundtligt har underrettet ledelsesgrupper og de kollegiale organer inden for Arbejdstilsynet om indholdet af departementschefens anmodning af 18. august 1986 til Arbejdstilsynets direktør om at sikre, at medarbejderne er opmærksomme på, at udtalelser til pressen om ressourcer og budgetter inden for Arbejdsministeriets område ifølge sagens natur er af politisk karakter og derfor bør finde sted i overensstemmelse med arbejdsministerens politi-

ske direktiver og den øvrige ledelses retningslinier.

Det er direktørens opfattelse, at indholdet af artiklen i Jyllands-Posten er en udløber af denne orientering.

Som det formentlig vil være spørgeren bekendt, besvarede statsministeren i september 1986 et spørgsmål (S 1686) fra folketingsmedlem Albrechtsen (VS) vedrørende den pågældende anmodning fra departementschefen til direktørerne. Jeg vedlægger kopi af statsministerens svar af 12. september 1986. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 1276

Til *arbejdsministeren* (11/6 87) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med ytringsfriheden, at der gives ansatte i Arbejdstilsynet »en henstilling« om ikke at udtale sig offentligt om nedskæringerne i tilsynet og de mulige konsekvenser af disse nedskæringer, og hvordan mener ministeren i øvrigt at det påvirker det samarbejds-klima, som ministeren normalt siger han lægger så stor vægt på, at give ansatte mundkurv på?«

Begrundelse

Ifølge Jyllands-Posten den 10. juni 1987 har de ansatte i Arbejdstilsynet fået en ikke nærmere defineret henstilling om ikke at udtale sig offentligt om nedskæringerne i tilsynet og konsekvenserne af nedskæringerne.

Dette opfattes selvfølgelig af de ansatte som et kraftigt indhug i deres personlige ytringsfrihed, og det er just heller ikke fremmende for den offentlige debat, at de menesker, som ved, hvor skoen trykker, ikke må ytre sig offentligt ifølge ministerens mening. Det kan heller ikke være fremmende for et godt arbejdsklima i Arbejdstilsynet. Meningsforskelle ophæves ikke ved at undertrykke dem.

Svar (24/6 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Der er ikke givet ansatte i Arbejdstilsynet en henstilling om ikke at udtale sig offentligt. Der er givet et signal eller, om man vil, et godt råd til ministeriets medarbejdere om, at